

Прича о Таталији, Весна Алексић
Дечак и сестра

Ову књигу написала је Весна Алексић, рођена 1958. године у Обреновцу, писац за децу и дечији педагог. За књигу „ Ја се зовем Јелена Шуман“ добила је награде и књига је објављена и у Немачкој.

Дечак који је главни лик у књизи није желео да добије сестру јер је љубоморан.

Мама је дечаку показала снимак нерођене бебе. Дечак је мислио да то није беба, он је мислио да је то мрвица, зато што је у почетку то и била мрвица која је порасла. Када је расла мрвица, растао је и мамин стомак. Када су отишли да беби купе ствари, дечак је бирао ствари за бебу. Рекли су му да бира оно што му се свиђа. Он је ипак бирао оно што му се не свиђа. Када је мама отишла у породилиште, пробудили су га усред ноћи. Баба му је рекла да се мора добро понашати. Дечак је сањао како беба иде на планету Јупитер. Следећег дана беба Таталија је добила жутицу. Мама је остала у болници са бебом.

Дечаку је било жао бебе, своје сестре, и док га је тата тешио, схватио је да је заволео Таталију која се у ствари зове Наталија.

И ја сам старији брат као и главни лик из књиге, и зато ми је било интересно да читам о томе како је дечак доживео долазак новог члана породице.

Прича о Тагалији, Весна Алекцић
Нећу никакве бебе

